

1. Balada o věčné lásce (Klíč)

1. $\begin{matrix} \text{Ami} & G & \text{Ami} & & G & \text{Ami} \\ & G & \text{Ami} & & G & \text{Ami} \end{matrix}$
Byl jest sličný rytíř z cínu, či snad lacknecht, mušketýr,
na poličce v polostínu, barevný měl štít i knír,
 $\begin{matrix} G & C & E & \text{Ami} \\ G & C & E & \text{Ami} \end{matrix}$
nad hlavou meč nehýbá se, není slyšet bitvy řev,
 $\begin{matrix} G & C & E & \text{Ami} \end{matrix}$
tak tu stojí v plné kráse, chce být tvůj a chce prolít krev.
- R:** $\begin{matrix} \text{Dmi} & C & \text{Dmi} & & F & C & \text{Dmi} \\ F & C & \text{Dmi} & & C & \text{Dmi} \end{matrix}$
A co růže, která vadne v čínské váze opodál,
za okny už podzim chřadne, ona natruc voní dál,
 $\begin{matrix} C & F & A & \text{Dmi} \\ C & F & A & \text{Dmi} \end{matrix}$
kolik plátků ještě zbývá, zrcadlo má matný jas,
 $\begin{matrix} C & F & A & \text{Dmi} \end{matrix}$
na sebe se růže dívá, chce být tvá a chce přelstít čas.
2. A ta růže, co se tváří, že se jí čas netýká,
přes den pyšně vůkol září, v noci tajně naříká,
okamžik se nedá vrátit, marně čekáš na zázrak,
nechceš-li mou lásku ztratit, neříkej „ještě ne, až pak“.
- R:** A ten rytíř, co se věčně chystá ztéci lásky věž,
na poličce nekonečně vymlouvá se, je to lež,
ten, kdo váhá, nese vinu, buďto útok, nebo krach,
ty jsi jak ten rytíř z cínu, cit je cit, ale strach je strach.
- *** $\begin{matrix} G\text{mi} & F & G\text{mi} & B^b & F & G\text{mi} \\ B^b & F & G\text{mi} & F & G\text{mi} \\ F & B^b & D & G\text{mi} \\ F & B^b & D & G\text{mi} \end{matrix}$
A tak v prvním chvatu mládí klečíš lásce u nohou,
koho kdo tu vlastně svádí, slova nic už nezmohou,
jí je mdlo a dech se tají, a ty rudneš jako rak,
oba chcete být už v ráji, peklem tam cesta vede však.
- X:** $\begin{matrix} C\text{mi} & B^b & C\text{mi} & & B^b & C\text{mi} \\ B^b & C\text{mi} & D^{\#} & B^b & C\text{mi} \\ B^b & D & G & C \\ B^b & D & G & C\text{mi} \end{matrix}$
Končí téměř bezúhonně tahle věčná balada,
končí pro nás, ne však pro ně, to vás jistě napadá,
byl jest jeden sličný, inu, to už znáte, a tak dál,
a ten v něžném polostínu dívce prý růži na klín dal ...

2. Běda poraženým (Klíč)

1. $\begin{matrix} G & H\text{mi} & C & D \\ G & H\text{mi} & C & D \end{matrix}$
Běží krajem dlouhá cesta, do svatého města tě zavede,
 $\begin{matrix} C & E\text{mi} & D & G & D & C & D & G \end{matrix}$
podél cesty kříže s těly, s těly těch, co neuspěli,
vae victis, amen, amen.
2. Tisíce se zvedly v právu, neměly nic a slávu si dobyly,
poníženy zvedá hlavu, veden vírou vlastní síly,
vae victis, amen, amen.
3. Plamen vzpoury letí státem, otroci pouť volnou si zvolili,
otrokář však platí zlatem, římská vojska valem sílí,
vae victis, amen, amen.
4. $\begin{matrix} G & H\text{mi} & C & E\text{mi} & D \\ G & H\text{mi} & C & D \\ C & E\text{mi} & D & G & D & C & D & G \end{matrix}$
Marné bylo odhodlání, jiskra žití sklání se před silou,
umírali za svítání, pod nohama cestu bílou,
vae victis, amen, amen.

5.=1.

3. Cikánský táta (Klíč)

1. $\begin{matrix} E\text{mi} & D^{\#} \text{dim} & H^7 & E\text{mi} \\ D^{\#} \text{dim} & H^7 & E\text{mi} \\ D^7 & G & \text{Ami} & H^7 \end{matrix}$
Spíš než cit měl hmat a tělo jako had,
mě táta měl tak rád, že i hračky pro mě krad',
když mi táhlo patnáct, korále mi dal,
 $\begin{matrix} E\text{mi} & D^{\#} \text{dim} & H^7 & E\text{mi} \\ D^{\#} \text{dim} & H^7 & E\text{mi} \end{matrix}$
růže přišly pak, červený jak rak,
říkal mi, že mám oči jako drahokam.
 $\begin{matrix} D^7 & G & \text{Ami}(D^{\#} \text{dim}) & (F^{\#}) & H^7 \end{matrix}$
- R:** Už se blíží, dcero má, tvůj cikánský bál.
2. Čáry v dlani mý jenom on prej hlídat smí,
můj osud, to je zpěv, jsem lvice, on je lev,
krásně uměl lhát, i v lapáku byl král,
prej bejval tam s ním kříž, vždyť ukrad' jim i mříž,
pro mě zpíval, tančil, pil, a tak můj strach utopil.
- R:**
3. Teď mi z těch tvech snů zbejvá tak na rubáš,
konec všivejch zlatejch dnů, už ruce křížem máš,
tak tam, táto, snad
nebudeš tak sám, čáry v dlani mám,
bůh ví, že je slast pro cikány hračky krást,
 $\begin{matrix} D^7 & G & \text{Ami} & H^7 \\ E\text{mi} & D^{\#} \text{dim} & H^7 & E\text{mi} \end{matrix}$
růže oheň spálí, korále ti dám,
já spíš než hmat mám cit, ten bál je, jak má být,
 $\begin{matrix} D^{\#} \text{dim} & H^7 & E\text{mi} \end{matrix}$
vždyť jen po tobě prej mám oči jako drahokam ...

4. Ctihodní (Klíč)

1. $\begin{matrix} E\text{mi} & D & E\text{mi} \\ D & E\text{mi} \\ D & E\text{mi} \\ D & E\text{mi} \end{matrix}$
Ctihodní jdou, mají sváteční procesí,
pěkně růžoví jsou, svědomí jest jim hrou,
závist a zášť k pasu do měšce pověsí,
mají baret a plášť, a to cení se zvlášť.
- R:** $\begin{matrix} \text{Ami} & G \\ H^7 & E\text{mi} \end{matrix}$
Almužnu dát, zvedat chvost jako páv,
a když sis nakrad', tak slav,
běž se hadrákům klidně smát,
 $\begin{matrix} \text{Ami} & G \\ H^7 & E\text{mi} \end{matrix}$
(malé) úsměvy hrát, a ty, cos' náhodou chcíp',
buď zdrav, je dobro jen vtíp,
starý satan ví, že je mlád.
2. Farizej pán davu rád rady udílí,
chce být prorokem zván, má už báječný plán,
kdo nedá se svést, pojde s básníky za chvíli,
bude pro svět to čest, kdekdo dojat tím jest.
- R:**
3. $\begin{matrix} E\text{mi} & D & E\text{mi} \\ D & E\text{mi} \end{matrix}$
[: Ctihodní jdou, mají sváteční procesí,
pěkně růžoví jsou, svědomí jest jim hrou ... :]

5. Dál plyne čas (Klíč)

1. *Emi*
A tak si dál plyne čas, hudba zazní někde v nás,
H⁷
hrát jdem, tak jak dřív tolikrát,
Emi D Emi Ami Emi
zas den střídá den a smích mění se v pláč,
Hmi C Emi
je dost těch, co jen opodál musí stát.
2. Jak to chodí, kdekdo zná, v písních bývá pravda zlá,
pro pár slov měl bys hned zavřít krám,
my chcem zpívat dál a víra zůstává v nás,
zas kalich svůj musí pít každý sám.
3. Myšlenky vcházejí po špičkách do duší, kterým vládne strach,
strach z lidí, co nechtějí zůstat stát,
my chcem zpívat dál a víra zůstává v nás,
snad se jednou budem zas klidně smát, všichni smát.
- *: *Emi*
Chcem zpívat dál, chcem zpívat dál,
Ami Emi
chcem zpívat dál, chcem zpívat dál a víra zůstane v nás,
Hmi C Emi
snad se jednou budem zas klidně smát,
H⁷ Emi
a tak si dál plyne čas ...

6. Gobelin (Klíč)

1. *Emi D Hmi*
Z cimbuří zněl můj táhlý tón,
Emi D
když můj pán slavně z bran vyjel ven,
Emi D H⁷
ta trubka či trouba, to jsem já, ne on,
Emi D Emi
vždyť on na hon vyrazil si jen.
2. Když na trofej číhal v doubravě,
kolem toulavý trubadúr šel,
měl pod paží loutnu, kuklu na hlavě,
a můj hlas pěkně v ústrety mu zněl.
- R1:** *G D*
Něžně v komnatách dámy ho vítaly,
Ami Emi
aby na sladkou loutnu jim hrál,
G D H⁷
spolu gobelin tkali, můj pán, ten lovil dál,
Emi D Emi
kluk-vykuk v kukle se jen smál.
- *: *Ami G Emi*
Truvéra loutna sladká jsem,
Ami G
trouba hlásná, ta netuší nic,
Ami G E
že můj pán té dámě zlíbal roucha lem,
Ami G Ami
je pravdy jenom polovic.
- *: Spíš než šíp z toulce toulavá
píseň ze srdce zasáhne laň,
ten, kdo ví, jak tkát, nit s nití protkává,
útok je nebezpečná zbraň.
- R2:** *C G*
A že láska i les mají temný klín,
Dmi Ami
je tu paroží, truvér i laň,
C G E
a tak bude ten gobelin navždy zdobit síň,
Ami G Ami
výjev či historická daň,
- R3:** Dam dava dam ...
- R2:** + pojd', popatř a pomodli se zaň ...
G Ami

7. Hádě (Klíč)

1. $\begin{array}{ccccc} \text{Emi} & & D & & \text{Emi} \\ & & & D & \text{Emi} \\ & & & & D \end{array}$
Znám jedno hádě se zlým jazykem,
má klevet, pomluv, kouzel plný krám,
koho uštkne, chřadne vánku dotykem,
 $\begin{array}{ccccc} \text{Emi} & & & & H\text{mi} \\ & & & & \end{array}$
zláme si nohu nebo zajde rulíkem.
- R:** $\begin{array}{ccccc} \text{Emi} & & D & & \\ \text{Emi} & & & D & \text{Emi} \end{array}$
Že má proradnice duši černou,
na tělo bílé pálit cejch jí dám.
2. Jedna mi jen tak přešla přes cestu,
hned zašla, její vinou šilhat mám,
druhá pro posměch je, sedí v arestu,
a třetí našla štíra na těstu.
- R:**
3. Když začne žárřit, hodí culíkem,
pak ale štoudví, pánví, čert ví sám,
proč mě ničí křikem, pláčem, povykem,
nezbyde mi, než se k ní vrátit s prosíkem.

R:
R:

8. Jen jednu noc (Klíč)

1. $\begin{array}{ccccc} \text{Emi} & & D & & \text{Emi} \\ & & & D & \text{Emi} \\ & & G & H^7 & \end{array}$
Cikánský oheň do noci plá,
ohnivé víno plameny zná,
 $\begin{array}{ccccc} \text{Emi} & & D & & \text{Emi} \\ & & & & \end{array}$
je jako růže, kterouš' mi dal
 $\begin{array}{ccccc} H^7 & & & & \text{Emi} \end{array}$
a pak jsi jen pro mě lhal.
2. Hlava se točí, bláznivý rej,
cikánský tanec, víno mi dej,
zakryté vozy jsou domov náš,
neříkej, že rád mě máš.
- R:** $\begin{array}{ccccc} C & & & & H^7 \\ C & & & & H^7 \end{array}$
Láska je oheň, vyhasne zas,
na sliby není čas,
 $\begin{array}{ccccc} \text{Emi} & & D^\# \dim(D) & & \text{Emi} \\ H^7 & & & E D E D E D E & H^7 \text{Emi} \end{array}$
cikán je volný, umí se smát,
zítra zas jinde chce spát.
3. Dohasly ohně, všichni jdou spát,
poslední doušek, čeho se bát,
 $\begin{array}{ccccc} \text{Emi} & & D^\# \dim & & \text{Emi} \\ H^7 & & & & \text{Emi} \end{array}$
vášnivá touha, láska i sen
končí, než přispěchá den.
- R:** Miluj mě, miluj, večer je náš,
času jen málo máš,
věčná je láska a jiný snad
zítra mě bude mít rád, na na na ...
4. Ohnivé víno přestalo hřát,
ty jenom chvíli měl jsi mě rád,
tak je to vždycky, co sis víc přál,
zítra zas potáhnem dál.

9. Kopyta a hřívá (Klíč)

1. $\begin{array}{ccccccc} G & H^7 & \text{Emi} & \text{Ami} & & D & \\ & & & & G & H^7 & \text{Emi} \text{Ami} D G D(C G) \end{array}$
Jsou kopyta a hřívá a čabraky a šporny,
skrz ně kůň se na svět dívá a smíchy chtěl by ržát.
2. Když v sedle stařík zpívá, že vede život vzorný,
kůň moudře hlavou kývá a čeledín je mlád.
- R:** $\begin{array}{ccccccc} H^7 & & \text{Emi} & & H^7 & & \text{Emi} \\ D & G & & \text{Ami} & & H^7 & \end{array}$
O tý holce, která v stáji dává koňům pít,
klisny tiše řehtají, že hříbě bude mít.
3. Jsou jen kopyta a hřívá a čabraky a šporny
a kůň se na svět dívá a smíchy chtěl by ržát.
4. Jsou kopyta a hřívá a pán si v sedle mlaskne,
jó, až to na něj praskne, to teprv začne cval.
5. Teď v slunci srst se svítí a přes potok si skáčem,
už zejtra budem s pláčem sedlat opodál.
- R:** Starý jezdec bez otěží do chomoutu vlít',
o hřebce tu neběží, vždyť holka chce si žít.
6. Budou prstýnky a hřívá a čeledín je mlád,
a proto kůň jen krkem kývá a smíchy chtěl by ržát.

7.=6.

10. Karneval (Klíč)

1. $\begin{array}{ccccc} \text{Ami} & G & & \text{Ami} & \\ \text{Snad sám Bůh se po mostě blíží,} & & & & \\ C & G & C & & \\ \text{růže planá, zlatý roj,} & & & & \\ & G & & \text{Ami} & \\ \text{jiskry podkov stíny mu kříží,} & & & & \\ & G & & \text{Ami} & G(-) \\ \text{v slunci jak rtuť se leskne zbroj.} & & & & \end{array}$

2. A ten most, co práve míjí,
kamení bílé jak z cukru má,
usnul čas a kůň kloní šiji,
pod mostem v řece plyne loď, ta tvá.

*: $\begin{array}{ccccc} \text{Dmi} & C & & \text{Dmi} & \\ \text{V báře štka s dívkami dáma,} & & & & \\ F & C & F & & \\ \text{na míse hrozny, jablka jsou,} & & & & \\ & C & & \text{Dmi} & \\ \text{říky, višně, že je však sama,} & & & & \\ & C & & \text{Dmi} & \\ \text{pátrá po milenci pod vodou.} & & & & \end{array}$

*: Plyne proud, most je tak stálý,
stín řeky obraz navrací můj,
slunce růže na mostě pálí,
má je voda a ten kámen tvůj.

3. Karneval zítra už začne,
v tanci masky ukryjí tvář,
páv a orel, hyeny lačné,
nikde láska, nikde svatozář.

*: Karneval začal už včera,
vířil marně v ulicích roj,
můry, draci, havraní pera,
nikde onen, jemuž jiskří zbroj.

*: Zbyl tu kmán, troufalý básník,
básně, ty vůbec nemusím mít,
on byl Bůh, a ty jsi spíš chasník,
v té masce můžeš leda kníry skrýt.

4. Zbyl jen most a pod ním panna,
sen se jim dozdál, panoš jel dál,
tys cizí sen, a já v srdci rána,
ty mě nemáš, já tě nedostal.

X: $\begin{array}{ccccc} \text{Ami} & & G & & \text{Ami} \\ \text{Já tě nemám, tys mě nedostal ...} & & & & \end{array}$

11. Křížový král (Klíč)

1. $\begin{array}{ccccccc} \text{Emi} & & G & D & G & & D & H^7 \\ \text{Můj pane, pojd' klidně dál, neměj strach, že mě dnes překvapíš,} & & & & & & & \\ \text{Emi} & & G & D & G & & D & \\ \text{když naposled jsi tu stál, toužil jsi pozvednout Kristův kříž,} & & & & & & & \\ G & & D & H^7 & \text{Emi} & & C & G \\ \text{dálky, ty bývaly blíž, než jsi mi ukázal záda,} & & & & & & & \\ \text{Emi} & G & \frac{D}{F\#} & H^7 & C & G & D & \text{Emi} \\ \text{mladý byls', já byla mladá, dál pojd', dnes už smíš.} & & & & & & & \end{array}$

2. Víš, podivný je tu rád, bláto a slepice na hnoji,
zdá se, že není oč stát, rány však blátem se zahojí,
až za tmy chodívám spát, nic mi tu není už k pláči,
hlíny hrst plameni stačí, má-li přestat plát.

3. Z tvých šatů zbyl jenom cár, střechou nám už dávno za-
téká,
příteli, krásný jsme pár, láska nás jak šašky obléká,
křížový králi, jsi stár, ze škorní trčí ti sláma,
zčernala srdcová dáma, snídá suchopár.

4. $\begin{array}{ccccccc} F\#mi & & A & E & A & & E & C\#7 \\ \text{Můj milý, pojd' klidně dál, toužil jsi pozvednout Kristův kříž,} & & & & & & & \\ F\#mi & & A & E & A & & E & \\ \text{máš ho mít, vždyť sis to přál, vítá tě, snad se ho nebojíš,} & & & & & & & \\ A & & E & C\#7 & F\#mi & & D & A \\ \text{dálky, ty bývaly blíž, po lásce marně se touží,} & & & & & & & \\ F\#mi & & E & D & A & E & D & F\#mi \\ \text{kříž, který hnil tady v louži, líbej, zvedej výš ...} & & & & & & & \end{array}$

12. Kousek lásky (Klíč)

R: $\begin{array}{ccccccc} \text{Dmi} & C & \text{Dmi} & F & C & & F \\ \text{Dát kousek lásky vám, pane, pouze vám,} & & & & & & \\ A^7 & \text{Dmi} & C & F & A^7 & \text{Dmi} & C & \text{Dmi} \\ \text{nečekejte na mé vyznání, běžte dál, už zavíráme krám.} & & & & & & & \end{array}$

1. $\begin{array}{cccc} F & C & \text{Dmi} & A^7 \\ \text{Moji lásku, milý pane, žádáte snad tisíckrát,} & & & \\ B^b & F & C & A^7 \\ \text{svoje srdce zatoulané chcete k mému dát.} & & & \end{array}$

R:

2. Tolikrát jsem, milý pane, potkala vás opodál,
oči strachem uplakané, vy jste se jen smál.

R:

3. Proč dnes tedy, milý pane, čekáte zas u dveří,
nechci vědět, co se stane, až se sešerí.

R:

R: Dám kousek lásky vám, pane, pouze vám,
já vám teď dám své vyznání, pojdte dál, já lásku svou vám
dám.

13. Kolotoč (Klíč)

1. $\begin{array}{ccccc} & Dmi & & C & & Dmi \\ & & & & & \\ & F & & C & & F & A^7 \\ & & & & & & \end{array}$
Láska je na prodej, tak kupte si pár kousků
a vybírejte, co kdo máte rád,
jen život - čaroděj nás balí do ubrousků
 $\begin{array}{ccccc} & F(Dmi) & & A^7(C) & & Dmi & A^7 \\ & & & & & & \end{array}$
a chce s námi na slepou bábu hrát.

2. Kdo koupí za měďák, ten v lásce neutráčí
a nepochopí, co je zůstat sám,
slibovat jenom tak se nikdy nevyplácí,
když nemáte dost na pořádný flám.

R: $\begin{array}{ccccc} & Gmi & & Dmi & & \\ & & & & & \\ & F & & C & & F \\ & & & & & \\ & Gmi & & Dmi & & \\ & & & & & \\ & Gmi & & A^7 & & \end{array}$
Roztoč ten kolotoč a drž se, kde se dá,
vždyť kolo štěstí rychle opustíš,
toho, kdo vypadne, už nikdo nezvedá,
sám okusí, jak bolí zemská tíž.

3. Kdo zlaták nešetří, už cítí se být pánem,
teď zaplatit a potom vždycky brát,
jenom si nesmí poplést zlato s marcipánem,
až zůstane na křižovatce stát.

4. Všichni si nakoupí, ať zlatem, nebo mědí,
a všichni budou stejně bohatí,
jen jednou nakoupí a pak už sami vědí,
že v lásce žádný peníz neplatí.

R: $\begin{array}{ccccc} & Emi & & D & & Emi \\ & & & & & \\ & G & & D & & G & H^7 \\ & & & & & \\ & Emi & & D & & Emi \\ & & & & & \\ & G & & H^7 & & Emi \end{array}$
Láska je na prodej, tak kupte si pár kousků
a vybírejte, co kdo máte rád,
jen život - čaroděj nás balí do ubrousků
a chce s námi na slepou bábu hrát.

14. Kamenná prosba (Klíč)

1. $\begin{array}{ccccc} & Dmi & & C & & Dmi \\ & & & & & \\ & F & & C & & F \\ & & & & & \\ & Gmi & & C & & F \\ & & & & & \\ & & & & & Gmi \end{array}$
O pomoc žádá nápis na zdi katedrály,
já kolem chodím stezkou pro pěší,
a pokaždé můj pohled letmo bloudí
k těm slovům, která dávno vytesaly
snad ruce dědů v době nejtěžší.
 $\begin{array}{ccccc} & A & & Gmi & Dmi & Gmi & Dmi & Gmi & Dmi & B^b & A \end{array}$
2. O pomoc Boží žádají ta vroucí slova
svou léty zkamenělou věčností,
tou naléhavou výzvou tiše pláčou
vzpomínky touhy, která zas a znova
čas *bídy* střídá časem radostí. $\begin{array}{ccccc} & Gmi & Dmi & A & Dmi \end{array}$
3. Zoufalá výzva lidí poblouzněných vírou,
nikdo ji nepřivede k životu,
jak probudit ji z kamenného snění,
když vidět chceme jen černou a bílou
a slovy nelze zakrýt nahotu?
 $\begin{array}{ccccc} & Gmi & & Dmi & & \end{array}$
- R:** $\begin{array}{ccccc} & Gmi & & F & & \\ & & & & & \\ & Gmi & & C & & F \\ & & & & & \\ & Gmi & & A & & \end{array}$
Dnes nevoláme v těžké chvíli všemohoucí
a kámen naše přání neváží,
však můžeme žít pouze vírou v lidi,
když mnohdy slova naší prosby
jen do kamenných srdcí naráží?
 $\begin{array}{ccccc} & Dmi & & C & & Dmi \end{array}$
O pomoc žádá nápis na zdi katedrály ...

15. Krajina slepců (Klíč)

1. $\begin{array}{ccccc} & Emi & & G & Ami & Emi & D & Emi \\ & & & & & \\ & Emi & & & & \\ & & & & & \end{array}$
Hm hm hm ...
2. Půlnočním krajem vzhůru had se drápe,
slepci jdou, slepý vůdce v čele tápe,
přísluví se může skutkem stát,
nejdřív krásný sen, a pak pád.
 $\begin{array}{ccccc} & Emi & D & Emi \end{array}$
3. Tam za vodou, tam rostou jitrnice na stromech
a sýr na polích a sudy vína v záhonech,
tak jásej, hraj, křepči ve tmě jako pán,
už ráno dojdem tam, kde je ráj.
 $\begin{array}{ccccc} & Ami & & Emi \end{array}$
- R:** $\begin{array}{ccccc} & G & & D & & Emi \\ & & & & & \\ & Ami & & Emi & & \\ & & & & & \\ & G & & D & & Emi \end{array}$
Zástupy jdou, slepců najde se vždy dost
a dav chce své vidiny mít,
pojď, zvedni plášť, a než zlámeš vaz i kost,
můžeš chvíli jak světa pán žít.

4.=2.

5. Noc, keřů pár, skály a stezka vede kolmo vzhůru,
důvěru měj, tvůj vůdce, předák, pán, guru
sám nejlíp ví, kde jsou buchtý ve větvích
pak jehňat výkřik a zlý noci smích.

R:

R:

16. Kejkliřův zmar (Klíč)

1. Já oslí kuklu mám, k mým rolničkám patří smích,
a smích slyším všude znít, jak procházím světem tím,
světem, který rád tak se chválí sám,
že jen k bláznům mám důvěru jít.
- R: Drápy skal, bytosti bez duší,
svět přízraků, mlčení moruší,
v ovzduší kouzel, čar zahlédnu pokaždé ten tvar,
svůj vlastní škleb, zrcadla stěp, kejkliřův zmar.
2. Pár frašek umím hrát, a k oslavám patří žert
a čert je má figura, ta nestvůra, kterou dám
rozhrěšení vám - vrahům, nevěstkám,
úspěch mám a svět je, jak má být.
- *: Bůh ví, že mám už s maskou srostlou tvář, věru mám,
stín v duši, věčný strach, vždyť i ve fraškách,
co mám rád, se vás začínám bát.
- R:
R:

17. Lidská komedie (Klíč)

1. Ostrý kužel světla v duhu promění nás,
duhu v květinu na malbě čínských váz,
váza křehká, pozor na střepey, nás nikdo neslepí,
ostrý kužel světla v duhu promění nás.
2. Hrajeme divadlo pro lidi okolo nás,
jsme tajní bliženci spojeni v pevnou hráz,
král ať žije, blázen umírá, přerod panny ve štíra,
hrajeme divadlo pro lidi okolo nás.
- R: Co jsou masky a co vlastní tváře,
kam ukryjem pokrivený vkus,
dál se vezem v rozvrzaný káře
a svět kolem zpívá smutný blues.
3. Kamínek pro štěstí nosíme po kapsách dál,
kdo nám dá roli, o kterou sám by stál,
držet svoji šanci, ber kde ber, jih změnit na sever,
kamínek pro štěstí nosíme po kapsách dál.
- R: Proč opouštět známé pro neznámé,
ze své pravdy ukrojit své plus,
k čemu city, vlastní tvář nás klame,
zahrajte nám veselejší kus.
- 4.=2. + hrajeme divadlo pro lidi okolo nás,
hrajeme divadlo pro lidi okolo nás,
hrajeme divadlo pro lidi okolo nás, hrajeme divadlo ...

18. Lokaj (Klíč)

- R: Kde zas vězí ten spící lokaj, kolohnát,
omlouvám se, panstvo, račte jen, tu je salon a tam sad,
zákusky budou hned, i vína je dost,
hněte se, Jean, kde je led, tohle vzácný je host,
a co je s muzikou, a ten pejsek chtěl by kost,
bravo, Jean, teď si smíte dát v kvelbu sklenku pro radost.
1. Chtěl jsem jí jednou jen „lásko má“ říci,
a ona na to: „Jean, tak vyměň tu svíci“,
chřadnu, vadnu, láska je hořká jak blín,
a ona: „Hlavně vyciď ten cín“,
povězte mi, přátelé, kdo tohle může snést,
teď jdu venčit psa, a pak musím:
- R:
2. Psal jsem jí psaníčko: „Krásko, buď zdráva“,
a ona na to: „Jean, kdy bude ta káva?“
Tuhle jsem jen hles': „Když chceš, tak si mě muč“,
prý: „Zapal ten krb a, proboha, mlč!“
Povězte mi, přátelé, kdo toto může snést,
teď jdu utřít prach, a pak musím:
- R: Kde zas vězí ten spící lokaj, kolohnát,
omlouvám se, panstvo, račte jen, tu je salon a tam sad,
zákusky budou hned, i vína je dost,
hněte se, Jean, kde je led, tohle vzácný je host,
a co je s muzikou, a ten pejsek chtěl by kost,
bravo, Jean, teď si smíte dát v kvelbu sklenku, a pak dost!

19. Lovec (Klíč)

1. Plet z kůry mám, chladná míza je má krev,
list místo vlasů, namísto domova stráž,
šval lovec sám, drnčí šíp a bludný zjev,
stín plný jasu zklamal tvou dychtivou dlaň.
- R: V korunách křídla zní, les závrať má,
pohanská poslední žínka umírá
pro lovce ztracených dní.
2. Šval lovec sám, vnuka vnuk a synův syn,
jel proti času a s ním zabloudil svět,
co střílet chtěl, zašlé jméno, mrtvý čin,
mou dávnou krásu, kmen, strom zbavený let.
- R:
+ lásko má, lásko má, lásko má ...

20. Lou z Lille (Klíč)

1. $\begin{array}{cccc} C & F & C & G \\ C & F & C & G & C \\ C & F & C & G & C \end{array}$
Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl,
kdo strávil s ní pár chvil, jak šampaňské by pil,
má úsměv tupců, trubců závratě pro ni, pro Lou z Lille.
- R1:** $\begin{array}{cccc} C & F & C & G \\ C & F & C & G & C & G & C \\ C & F & C & G & C & G & C \end{array}$
Jako srpký lunny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
jako srpký lunny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.
- ***: $\begin{array}{cccc} C & F & C & G \\ C & F & C & G & C \\ D & G & D & A \\ D & G & D & A & D \end{array}$
Dětsky vážný hlas, větrem urousaný vlas
a oči jako okna za plotem černočerných řas,
co já vím, nemá dům, ale asi ani byt,
a přesto každý kluk chce náramně tam, kde ona, být.
- R2:** $\begin{array}{cccc} D & G & D & A \\ D & G & D & A & D & A & D \\ G & D & A \end{array}$
Jako srpký lunny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec netuší, kam,
jako srpký lunny boky tenké má a úsměv velkých dam,
tak se lehce vznáší nad zemí, letí, vůbec neví, kam.
2. Víno, vejce, sýr, taky čerstvých ryb dost má,
tohle do košíku každý na trhu zadarmo jí dá,
a báby závidí, mají každé ráno zlost,
a my si ji tu pěkně hýčkáme jen tak, pro radost.
- R1:** $\begin{array}{cccc} D & G & D & A \\ D & G & D & A & D & A & D \end{array}$
X: Ona jmenuje se Lou a pochází prý z Lille,
má čertů rohy, křídla andělů, půvab lesních víl ...

21. Máma (Klíč)

1. $\begin{array}{cccc} Emi & Edim & H^7 & Emi & Ami \\ Emi & Ami & Emi & H^7 & Emi \end{array}$
Umřela mi moje máma, umřela mi moje máma,
už nebude nikdy s náma, nikdy s náma.
2. Nikdy už nás nepolíbí, nikdy už nás nepochválí,
proč jen slzy tolik pálí, tolik pálí.
3. Jen písnička zbyla s námi, jen písnička zbyla s námi
na památku naší mámy, naší mámy.
Na na na ...

22. Mince (Klíč)

1. $\begin{array}{cccc} Ami & G & Ami \\ C & E & Ami & E \\ Ami & G & Ami \\ C & E & Ami & \frac{C}{H} \end{array}$
U pasu v měsíci potají, poslouchej ten zvuk,
mince si tiše cinkají „cinky-linky-drnk“,
jak koho dneska utěší, komu bude hej,
děvče si rádo zahřeší, vždyť je na prodej:
- R1:** $\begin{array}{cccc} C & G & F & Ami \\ Ami & E & C & Ami \\ C & E & Ami \end{array}$
Šátek i srdce z perníku, čokoláda, víno,
mince se dají, smilníku, břínkavě do křiku, hej,
muziku chystají, k zlatníku spěj a své zlatky mu dej.
- R1:**
2. Hned nato v prahu u cesty vedle bodláčí
z topolů listy zachřestí - smích je roztančí,
svůj život zpátky na úvér nemůžeš si brát,
tvůj měsíc plný děr neví, že je listopad.
- R2:** Mince jak sny se ztrácejí, po zemi se válí,
tys v pozlacené aleji stál, spíš jak hadrák než král,
oči pálí a mince se válí a listí a hrob opodál.
3. Náramek na tvém zápěstí láskou zazvoní,
leskne se dukát pro štěstí v stínu mandloní,
touha se hrozny červená jako vinohrad,
dívka je předem ztracená, vždyť ji můžeš dát:
- R3:** $\begin{array}{cccc} Ami & G & Ami \\ C & E & Ami & E \\ Ami & G & Ami \\ C & E & Ami & \frac{C}{H} \end{array}$
Šátek i srdce z perníku, čokoládu, víno,
mince se dají, smilníku, břínkavě do křiku, hej,
muziku chystají, k zlatníku spěj a své zlatky mu dej.
- R4:** Je tu šátek i srdce z perníku, čokoláda, víno,
mince se dají, smilníku, břínkavě do křiku, hej,
muziku chystají, k zlatníku spěj a své zlatky mu dej.

R1:

R1:

23. Malý rytíř (Klíč)

- R1:** $G \quad D \quad G$
Má pět let a jméno Parsifal,
 $Emi \quad D \quad Emi$
pod stolem jak v hradu bydlí,
 $G \quad D \quad G$
na plotně mi střeží svatý Grál,
 $Emi \quad D \quad Emi$
na turnaj mi jezdí židli,
 $C \quad D \quad G \quad D$
pod přílbou z novin skálopevný zrak,
 $G \quad D \quad G \quad D$
čelo jako anděl, sílu jako drak,
 $G \quad D \quad Emi$
Normany lžičkou mydlí.
- 1.** $Emi \quad D \quad Emi \quad G \quad D \quad G$
Po bitvách vždy se schoulí, klášter si vyhledá,
 $Emi \quad D \quad Emi \quad G \quad D \quad G$
rytíř s modrou boulí pofoukat se dá,
 $C \quad D \quad G \quad D \quad G$
pán hradu s pláčem zápolí a máma s pánem zas,
 $C \quad D \quad G$
jen co ta boule přebolí,
 $D \quad G \quad D \quad G \quad D \quad Emi$
chápe se dřevce, být doma nechce, táhne do polí, je čas.

R1:

- R2:** Má pět let a jméno Lohengrin,
místo meče koště svírá,
zahrabal si poklad do peřin,
tak silná je jeho víra,
pod přílbou z novin skálopevný zrak,
čelo jako anděl, sílu jako drak,
v kalhotách zeje díra.
- 2.** Ze spaní skály láme, kraluje, jak se dá,
s jedním uchem máme trůn, na němž zase dá,
starost mám, které z princezen svůj prsten jednou dá,
kde má tu svoji Svatou zem,
proč starost, mámo, teď je teprv ráno, on vyhledá ji sám.

R2:

24. Nářek (Klíč)

- $H^7 \quad Emi \quad D \quad G$
- 1.** Nemám myslet na chlapy, nemám žebrot o lásku,
 $Ami \quad Emi \quad H^7 \quad Emi$
věčně snášet útrapy, co z života mám?
- 2.** Nemám pít a nemám klít, nemám vlastní děti bít,
nemám nic a nemám klid, tak co teda mám?
- 3.** Nemám šlapat průchody, nemám zdrhat z hospody,
nepřekážet pod schody, prej se ztratit mám.
- 4.** Ani chlapy, ani chlast, ani žebrot, ani krást,
ani Boha, ani vlast, tak co teda mám?
- 5.** Na na na ...
- 6.=5.**
7.=5.
8.=4.
9.=5.
10.=5.
11.=5.
12.=5.

25. Nový den (Klíč)

- $Gmi \quad B^b \quad F \quad Gmi$
- 1.** Já z dálky slyším zvony znít,
 $F \quad Gmi$
v jejich srdcích pulsuje krev,
 $B^b \quad F \quad Gmi$
vím, jak bývá těžké objevit
 $D \quad Gmi$
zlaté zrno v moři plev.
- 2.** Mí andělé jsou hladoví
stejně tak, jako já,
marně čekám, kdo mi odpoví,
proč se život těžký zdá.
- 3.** Jako socha, kámen bez jména
musím tady stát,
můj výkřik vrátí ozvěna
a ze zdí vane chlad.
- R:** $B^b \quad F \quad Gmi \quad D \quad Gmi$
Tak pojď volat jako já, mluvit jako já,
 $B^b \quad F \quad B^b \quad D^{\#} \quad D$
pojď zpívat jako já, ať nářev křídla má.
- 4.** Každý z nás už dlouho hledá brod
řekou všedních dnů,
stále slyším stejný doprovod,
slyším pláč a štěkot psů.
- 5.** Mokrou dlaní smyju z okna prach,
kdo ví, odkud přiletěl k nám,
začne nový den a zmizí strach,
vidím to, co vidět mám.

R:

6.=1.

26. Oblak (Klíč)

- $Ami \quad G \quad Ami \quad C \quad G \quad Ami$
- 1.** Dálkou uplývám, paže, ústa, měňavý tvar,
 $G \quad Ami \quad G \quad Ami$
s ním se rozplývám, mizí tělo z šedavých par,
 $G \quad Ami \quad G \quad Ami$
hloubku pod hlavou, dole cár či letící stín,
 $G \quad Ami \quad C \quad G \quad Ami$
s touhou hloubavou drak se k spánku chumlá do peřin.
- R:** $C \quad G \quad C \quad G \quad C$
Tmou se proměním, a to kouzlo, to je můj háv,
 $G \quad Ami \quad E$
chvíli tvář, pak had, nato temný hrad,
 $Ami \quad G \quad Ami$
potom nymfa nebo pyšný páv,
 $C \quad G \quad C \quad G \quad C$
k ránu zahynu, možná vejdu v ztracený ráj,
 $G \quad Ami \quad E$
jsem jen přízrak, mrak, kampak na zázrak,
 $Ami \quad G \quad Ami$
oblak přesto stříbrný má kraj.
- 2.** V trávě zaklání malý bůžek buclatou tvář,
v tváři zklamání, zmizel mrak a zůstala jen zář,
touží po výši, také on by měnit chtěl tvar,
mámu neslyší, je tak hrr, už zjara chce být stár.
- R:** Čas tě promění, a to kouzlo srdce je háv,
chvíli láska, chlad, a pak zdvih a pád,
budeš poutník nebo pyšný páv,
až mámě uplyneš, možná vejdeš v ztracený ráj,
mysl je jen mrak, kampak na zázrak,
oblak přesto stříbrný má kraj.

27. Omnia vincit Amor (Klíč)

1. Šel pocestný kol hospodských zdí,
přisedl k nám a lokálem zní
pozdrav jak svaté přikázání:
omnia vincit Amor.
2. „Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
omnia vincit Amor.“
- R:** Zlaťák pálí, nesleví nic,
štěstí v lásce znamená víc,
všechny pány ať vezme ďas!
omnia vincit Amor.
3. „Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bit a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč,
omnia vincit Amor.
4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
omnia vincit Amor.“
- R:**
5. „Já prošel každou z nejdělsích cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý:“Pochopíš sám
omnia vincit Amor - všechno přemáhá láska.“
- R:**
6. “Teď s novou vírou obcházím svět,
má hlava zšedla pod tíhou let,
každého zdravím větou všech vět:
omnia vincit Amor, omnia vincit Amor ...”

28. Pohár a kalich (Klíč)

1. Zvedněte poháry, pánové, už jen poslední přípitek zbývá,
pohledte, nad polem Špitálským vrcholek roubení skrývá,
[: za chvíli zbyde tam popel a tráva,
nás čeká vítězství, bohatství, sláva. :]
2. Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří,
palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří,
[: ta malá země už nemá co získat,
teď bude tancovat, jak budem pískat. :]
- R:** Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
odněkud přinesl nápev, sám si ho hrál, hm ...,
zvedněte poháry, pánové, večer z kalichu budeme pít.
3. Nad sruby korouhev zavlála, to však neznačí, že je tam sláva,
všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává,
[: ve znaku kalich, v kalichu víra,
jen pravda vítězí, v pravdě je síla. :]
4. „Modli se, pracuj a poslouchej,“ kázali po celá léta,
Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa,
[: být rovný s rovnými, muž jako žena,
dávat všem věcem ta pravá jména. :]
5. Do ticha zazněla přísaha - ani krok z tohoto místa,
se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se chystá,
[: nad nimi stojí muž, přes oko páska,
slyšet je dunění a dřevo praská. :]
- R:** Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
odněkud přinesl nápev, sám si ho hrál:
Kdož jsou boží bojovníci a zákona jeho,
prostež od Boha pomoci a úfajte v něho ...

29. Pijácká litanie (Klíč)

1. Kdo v bitvě jen si stýská a po bitvě je pán,
ať hrom do něho tříská a hříšníkem buď zván!
- R:** Buď zván, buď zván, ten hříšníkem buď zván
a lásky, her a vína zatratíž ho Pán.
2. Kdo dívky srdce získá a nežne pak ten lán,
a hledme toho hýska, ten hříšníkem buď zván!
- R:**
3. A kdo se mlíkem zlíská jak šlunt a mezulán,
ať hrom do něho tříská, ten hříšníkem buď zván!
- R:**
4. Kdo před lidmi se blýská a chce být uctíván,
a hledme toho řízka, ten hříšníkem buď zván!
- R:**
5. A kdo je duše nízká a kdo se bojí ran,
a hledme toho hýska a fiflenu a řízka,
ať hrom do něho tříská, ten hříšníkem buď zván!
- R:**
- R:**

30. Prachsakra (Klíč)

- R:** $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & E & \text{Ami} & E \\ \text{Ami} & E & \text{Ami} & E \end{array}$
Dneska tŕu nouzi, zejtra bídu mám, prachsakra,
v cárech se vzbouzím, v hadrech usínám,
 $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & E & E & \text{Ami} & E & \text{Ami} \\ \text{Ami} & E & \text{Ami} & E & \text{Ami} & E \end{array}$
a když jsem v tísní, a když smůlu mám,
 $\begin{array}{cccc} E & \text{Ami} & E & \text{Ami} \end{array}$
tak natruc touhletou písni vztek si vylejvám.
- R:**
- 1.** $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & E & \text{Ami} & E \\ \text{Ami} & E & \text{Ami} & E \end{array}$
Dost vzduchu mám, ten sotva vydejchám, prachsakra,
 $\begin{array}{cccc} \text{Ami} & E & \text{Ami} & E \\ E^7 & & A & \end{array}$
jít není kam, tak nikam nespěchám,
lásku jsem měl, ta řekla: žij si sám,
 $\begin{array}{cccc} E^7 & & A & \end{array}$
já natruc nejdřív jsem klel, a teď si zazpívám o tom, že:
- R:**
- 2.** Můj život zkrátka odvyk' dětskej m hrám, prachsakra,
zaklapla vrátka, vyprodanej krám,
co přijde pak, já zázrak nečekám
a natruc kytku si jen tak za klobouček dám.
- R:**

31. Příběhy (Klíč)

- 1.** $\begin{array}{ccc} \text{Emi} & D & \text{Emi} \\ G & D & G \\ C & G & D \end{array}$
Nad horkým čajem přemítám,
chladivé ráno zvolna stárne,
mlha se ztrácí a já znám
 $\begin{array}{ccc} \text{Emi} & D & \text{Emi} \end{array}$
příběhy dávné, příběhy dávné, příběhy dávné.
- 2.** Tak jako bájně Šahrazád
tisíc a jedna noc mi zbývá,
vzpomínky nechám chvíli spát,
jen vítr zpívá, jen vítr zpívá, jen vítr zpívá.
- 3.** Perly se na dně schovají
a z dlaní vyčteš lidské dráhy,
na pravdu písne nehrají,
nakloní váhy, nakloní váhy, nakloní váhy.
- R1:** $\begin{array}{ccc} \text{Emi} & D & \text{Emi} \\ D & \text{Emi} & D \\ C & D & \text{Emi} \end{array}$
Tóny jak stěhovaví ptáci
letí ze strun výš,
na třísky staré mýty kácí,
 $\begin{array}{ccc} D & \text{Emi} & D & \text{Emi} \end{array}$
břehy mezi námi náhle leží blíž.
- R2:** Dál pramen čistou vodu dává,
každý může pít,
tóny pak jako dravá láva
dál krajinou bloudí, stále s důvěrou svítá,
teď písne mohou znít.
- R3:** Příběhy každý v sobě chrání,
staví vlastní hráz,
myšlenky nekonečnou plání
jako ptáci krouží, zůstávají v nás.
- R2:**

32. Promoklas' (Klíč)

- 1.** $\begin{array}{cc} Dmi & G \\ C & \text{Ami} \end{array}$
Z předsudků svleč se, promoklas',
naboso budem brouzdat v sobě,
 $\begin{array}{cc} Dmi & G \\ C & E \end{array}$
po vodě rozhodíš svůj vlas,
útluně vlhce bude v nás
 $\begin{array}{ccc} Dmi & G & C & \text{Ami} \\ Dmi & E & \text{Ami} & \end{array}$
jak v dobře zabydleném, jak v dobře zabydleném,
jak v dobře zabydleném, zabydleném hrobě.
- 2.** Z předsudků svleč se, promoklas',
naboso budem brouzdat v sobě,
hladinu klidu nezčeří
ani tvůj sten, jenž s sebou nese
po bouře vlídné příměří, po bouře vlídné příměří,
po bouře vlídné příměří, příměří.
- 3.** Den - dítě vstoupí do dveří,
nad dvěma těly rozestře se,
den - dítě vstoupí do dveří,
nad dvěma těly rozestře se,
[: [na na na ... :] :]

33. Poslední šanson (Klíč)

- 1.** $\begin{array}{cc} Dmi & C \\ Gmi & Dmi \end{array}$
Do duše vkrádají se pochybnosti,
střípky nejistot a střepy zlosti,
 $\begin{array}{cc} B^b & Dmi \\ C & A \end{array}$
život se čekárnou tak náhle pro mne stal,
co bude zítra, za týden a dál,
 $\begin{array}{ccc} B^b & F & C & Dmi \end{array}$
ty sis jen hrál a pořád se smál,
 $\begin{array}{ccc} Gmi & F & Gmi & A \\ Gmi & & F & \end{array}$
plnými hrstmi bral jsi a bral,
a teď, teď křčíš rameny, chceš ještě víc,
 $\begin{array}{cc} C & F \\ B^b & F & C & Dmi \end{array}$
netušíš vůbec, že já už nemám nic,
kde jsou mé iluze, má tajná přání,
 $\begin{array}{cc} C & A \end{array}$
nemáme ani ty, ani já zdání.
- R:** $\begin{array}{ccccccc} B^b & F & B^b & F & Gmi & Dmi \\ B^b & & A & & & \end{array}$
Tak tě prosím: vyndej teď obsah svých tajných šuplíků,
sbal si jej do kufru, odejdi bez křiku.
 $\begin{array}{cc} Dmi & C \end{array}$
- 2.** Nekřč už rameny, nechtěj po mně víc,
 $\begin{array}{cc} Gmi & Dmi \end{array}$
pochop už konečně, že nemám vůbec nic,
 $\begin{array}{cc} B^b & F \end{array}$
pohřbené iluze a jedno vroucí přání,
 $\begin{array}{ccc} Gmi & A & Dmi \end{array}$
ty se ptáš, jaké - dík, dík za optání.
- R:**
- R:** Naposled prosím: vyndej teď obsah svých tajných šuplíků,
sbal si jej do kufru, odejdi bez křiku.

34. Quijote (Klíč)

1. *Emi D Emi D Emi*
Nahá pravda je a bledá,
G D G H⁷
místo vína v číši má jen blín,
Emi D Emi D Emi
v mracích obr hlavu zvedá,
C D Emi
to chce čin, zabij ten mlýn!
2. Krásná slova v ústech zplání,
duše prázdná zeje jako chřtán,
z bláznů poslední se brání,
a ten pán Quijote je zván.
- R: Tak ať láme se kopí, ať vejpůl je štít
G D Emi Emi
G D Emi
a ať nadranc je prapor, co vlál,
G D C Emi
pro svou dámu a Boha zas budem se bít,
pravdu mstít, ať žije král! G D Emi Hmi Emi D Emi
3. Nahou vidím tě a bledou,
dřív než zajdu, slyšet chci tvůj smích,
marné potyčky se vedou,
v mlýnicích meleme hřích, meleme hřích, meleme hřích.
4. Moudří vždycky se nám smáli,
ať se smějí křivým smíchem třtin,
blázny, co si prsty pálí,
boží syn zbaví všech vin.
- R: *C D Emi*
- R: + pravdu mstít, ať žije král,
ať žije král, ať žije král, ať žije král, ať žije král!

35. Šejdíři (Klíč)

1. *Emi D*
Šejdíři s kapsami plnými zlata
C Emi
zmizeli z očí jak větrný prach,
G D
děti se brodily nánosem bláta,
Ami G D
od domu k domu jen zavřená vrata
H⁷
zvěstují bezmezný strach.
2. Žoldáci zahráli na struny víry,
víno a hostii vzal každý rád,
kolem se šířil jen ostrý pach síry
a jako výsměch teď za zvuků lyry
výstřely určují řád.
3. Pochválen král, který do davu hodí
pár hrstí měďáků - utichne řev,
ve zlatých palácích sláva se rodí,
za slávou mocných jak temný stín chodí
zrada a závist a hněv.
Ami G
4. Pochválen král, který do davu hodí
F Ami
pár hrstí měďáků - utichne řev,
C G
ve zlatých palácích sláva se rodí,
Dmi C G
za slávou mocných jak temný stín chodí
E⁷
zrada a závist a hněv.
Ami G
- *: Šejdíři s kapsami plnými zlata
F Ami
zmizeli z očí jak větrný prach ...

36. Svátek škrpálů (Klíč)

1. *A H E*
Jen udupané hlíny kus,
D A E A
ubrus, konve, muzika a řev,
H E
zem roztočit jak káču zkus,
D A E A
leskne se přezka, vrže podešev.
E A E
- R1: Pantofle, škorňe, dřeváky
A E
k tanci zvou bratry zouváky,
A H E
vždyť dnes máme svátek nemalý,
D A E A D A E A E A E A
my, vetché boty, staré škrpály.
2. Proč brodit se jen prachem cest,
čvachtat blátem, šlapat kameni,
nám nadevšecko poskok jest,
blázna krok je věčné kroužení.
- R2: Podpatky dupou po štuce,
cvočky a milé onuce,
tak jen ještě chvilku, tisíc let,
nežli nás smrtka zuje naposled.
- 3.=1. *D A E A*
- R2: + nežli nás smrtka zuje naposled,
D A E A D A E A
nežli nás smrtka zuje naposled, amen, amen ...

37. Štěstí z pekla (Klíč)

1. *Ami C Ami*
Zaplaťte si štěstí tam u pekelný brány
E Ami Dmi E
a na špinavej papír svou krví dejte cejch
Dmi Ami G E
a užívejte, blázni, než zazvoní vám hrany,
Dmi Ami Dmi E
tak málo času zbejvá, jsou karty rozehrány
C G Ami
a ďábel vám už za košili dejch'.
2. Zaplaťte si lásku, co jinýho vám zbejvá,
a na znamení díků všem namíchejte jed,
kam pospícháte, blázni, svět po vašem se kejevá,
a ten, kdo v prachu stojí a potem dřinu smejevá,
ten musí přijít vždycky naposled.
- R: *C G E Ami*
Slyším hudbu znít, slyším slova prosebníků,
C G Dmi E
slyším lidi klít, kam se poděl řád,
Dmi Ami G E
slyším dětskej pláč, řekněte mi, nač,
C G Ami
nač za život mám platit, když chci žít.
3. Zaplaťte si všechno, než zbyde prach a špína
a nenajde se člověk, co vykope vám hrob,
pak zasmějte se, blázni, že netlačí vás hlína,
kdo upsal život ďáblu, ten snadno zapomíná,
že každý peklo kamenný má strop.
C G Ami
- 4.=1. + [: a ďábel vám už za košili dejch' .:]

38. To není nikde psáno (Klíč)

1. $C \quad G C \quad G C$
[: To není nikde psáno, jak bude zítra ráno, :]
 $(C) \quad Dmi G \quad C$
[: sen promění zítřejší probuzení,
 $Ami \quad C \quad G C$
jak není nikde psáno. :]
2. [: Dál není nikde psáno, co chce být vyzpíváno, :]
[: co přeskočí s hvězdami do tvých očí,
to není nikde psáno. :]
3. $D \quad A D \quad A D$
[: Též není nikde psáno, kdy bude dokonáno, :]
 $(D) \quad Emi A \quad D$
[: než skončí čas, blázní se potkají zas,
 $Hmi \quad D \quad A D$
kdy, není nikde psáno. :]
4. [: To není nikde psáno, co už je přichystáno, :]
[: návrat i cíl, vše, na cos' nepomyslel,
vše už je přichystáno. :]
5. $E \quad H E \quad H E$
[: To není nikde psáno, jak bude zítra ráno, :]
 $(E) \quad F\#mi H \quad E$
[: sen promění zítřejší probuzení,
 $C\#mi \quad E \quad H E$
jak není nikde psáno. :]

39. Třináctka (Klíč)

1. $Emi \quad D$
Zve válčit mě pan maršál sám,
 $C \quad H^7$
v mládí je má síla, milá,
 $Emi \quad D$
víš, jak rád tě mám, a až se vrátím,
 $C \quad H^7 \quad Emi$
třináct růží na polštář ti dám.
- R: $G \quad D$
[: Už mi to i táta říkal: koukej žít,
 $Emi \quad Hmi$
v neštěstí i štěstí mít,
 $C \quad G$
chlap, a neznej klid,
 Ami
a tarokovou třináctku,
 $H^7 \quad Emi$
tu musíš v kapse mít. :]
2. Já dávno o své slávě sním,
vínem vlast mě křtila, milá,
Turka porazím, a až se vrátím,
zlátek třináct na stůl vysázím.
 $R: Emi Hmi C G \quad Ami G A D \quad Emi Hmi C G \quad Ami Emi H^7 \quad Emi$
3. Už v šenku jsem se prával rád,
však jsi při tom byla, milá,
nechtěj osud znát, když nevrátím se,
dej mi z věže zvonit třináctkrát.

40. Tržiště (Klíč)

1. $Emi \quad D \quad Emi$
Kupci prodali poslední zboží,
 $G \quad D \quad G$
zamkli krámy a odešli pryč,
 $Ami \quad Emi$
dav naslouchal kázání z lóží
 $C \quad H^7(D)$
o tom, jak chutná cukr a bič.
2. Každý stál a tiše se díval
na ten vyprodej hanby a lži,
někdo nadával a jiný zíval,
 $kdekdo \text{ za rohem } \text{myslel si svůj. } \quad Ami \quad Emi \quad C \quad D \quad G \quad Ami \quad Emi \quad C \quad D \quad H^7$
3. Stačí písknout, a poslušně skáčem,
jenom čekáme, co bude dál,
když nám nadrobí, radostí plácem,
žijem život jak maškarní bál.
4. Stále umíme ohýbat záda,
klečet před těmi, co všechno smí,
člověk s člověkem o trůn se hádá,
láska s pravdou jen pod mostem spí.
5. Kupci prodali poslední zboží
v tomhle tržišti slibů a lži,
pak vstali a odešli z lóží,
 $H^7 \quad Emi$
z tváří lidí se vytratil smích.

41. Tam v bílé pláni (Klíč)

1. $Emi \quad G$
Tam v bílé pláni stín za svtání
 $H^7 \quad Emi \quad H^7$
skráň s plácem sklání, prázdnu má tvář,
 $Emi \quad C$
květ šípku v dlani, trn, jenž ji zraní,
 $G \quad H^7 \quad Emi \quad D \quad Emi$
má paní, byl jsem lhář, lump a lhář.
 $G \quad D$
- R: Vy teď sčítáte růži lítost a hněv,
 $Emi \quad H^7$
na bibli v kůži krupěj, snad krev,
 $C \quad G$
tam v bílé pláni stín váš se sklání
 $H^7 \quad Emi \quad D \quad Emi$
nad svit jak nad rakev.
2. Tam v bílé dálce kde v jaké válce,
můj pane, král chce z vás kůži dřít,
s kým v noci bdíte, zda ještě víte,
k nám zpátky kudy jít, blátem jít.
- R: Že vás dál ráda mám, krev šípku chci smýt,
dál věřit vám, lež lži nechat být,
tam v bílé dálce kde v jaké válce
král chce z vás kůži dřít.
3. Jsou bílá ticha, kdy člověk slýchá,
jak steskem dýchá obzor i zem,
říkám sám sobě: kdy, v které době,
ten příběh prožil jsem, žil-li jsem.
- R: Řetěz skřípe mi v snech, most vzhůru jde zas,
skřípot a vzdech - zbyl skřípot, ten v nás,
jsou bílá ticha, kdy srdce slýchá,
jak steskem dýchá čas.

42. Vdova (Klíč)

- Emi H⁷ Emi*
1. Šaty černé nosívá jediné den co den,
G D H⁷
s černou růží chodívá a kleká na kámen.
Ami Emi
R: Na co má mít mladá vdova srdce za zdí u hřbitova,
H⁷ Emi E⁷
na co čeká, (když) spác se zpátky stejně nevrátí,
Ami Emi
na co má mít mladá vdova srdce za zdí u hřbitova,
H⁷ Emi H⁷ Emi
(když) nevedou cesty zadržných slz tam ani zpět.
2. Slova mužů nevnímá, úsměvy nevidí,
tvář jak skála nad mořem ční do prázdna bez lidí.
- R:**
3. Zornice jak z olova, hledět je nebaví,
svůj svět v sobě pochová, i pravdu, která ví.
- R:**
- R:**

43. Víno (Klíč)

- Emi D Emi C H⁷*
R1: Víno teď naley nám, ať si každéj, co chce, zpívá,
Emi D Emi H⁷ Emi
vína plnej džbán, dnes do rána budeme pít.
- R2:** Víno naley nám, po boji jen žízeň zbývá,
1. *Emi D C H⁷ Emi*
Než přijde den, každý má času dost,
D G D G
zbývá jen zapít žal, klít a mít zlost,
D Emi H⁷
že zas je nás čím dál míň, víra je tu jen host,
Emi D C H⁷ Emi
proč se máme bít druhejm pro radost.
- R1:**
2. Krátí se noc, v krčmě všem slábne hlas,
ráno zavelí a kdekdo zláme vaz,
[: už zní rozkaz, dál bít se můžem, třeba i krást,
ten, kdo přežije, tomu zbyde chlast. :]
- R1:**
- R2:**
- F#mi E F#mi D C#⁷*
R1: Víno teď naley nám, ať si každéj, co chce, zpívá,
F#mi E F#mi C#⁷ F#mi
vína plnej džbán, dnes do rána budeme pít.
- R2:**
- A E F#mi D C#⁷*
***** Zpívej až do rána, není každá bitva prohraná,
F#mi E F#mi C#⁷ F#mi
dojde i na pána, a pak si budeme žít,
na na na ...

44. Vítr (Klíč)

- C G Dmi Ami*
1. Já to vím, že se nesluší pískat jim do uší,
C G Dmi
vítr prý slova přehluší, kdo ví,
C G Dmi Ami
zpívám jim, oni neslyší, písničku nejtišší,
C G
zahvzdám, vlezou do chýší,
Dmi
spí, pořád spí, jen spí, a já chvátám.
- F C G*
R: Rozfoukat saze u komína chci sám,
spěch mám a k mrakům zvedám písek,
F C G
pod sukni holce, co je líná, a dál
F C
víří mouka a s ní čapka čeledína,
G
jen víc, ať ví, že vítr tu fouká,
F C G
ať se točí, víří, vítr vál.

F C Dmi F C Dmi F C Dmi F C Dmi
***** Vítr vál, vítr vál, vítr vál, vítr vál.

2. Nad loukou houknu do dlaní, rámusím do spaní,
můj hvizd prý hrůzu nahání, kdo ví,
svistí vír listí nad strání, tráva se uklání,
fíčí čas, lidé prohnání
spí, pořád spí, jen spí, a já chvátám.

R:

*****:

*****:

45. Ztracená země (Klíč)

1. $\begin{array}{ccccc} & Emi & D & & Emi \\ & D & & & Emi \\ & D & & & C \\ & D & Hmi & & Emi \end{array}$
Bárka bílá se za obzorem ztrácí
a já vím, že se jednou vrátí k nám,
míří tam, kam odlétají ptáci,
hledat pravdu a věřit legendám.
2. Pověsti stále víc ta země dává,
sláva, mír, a lidé jsou si blíž,
zmizel stát a oheň spálil práva,
moře ví, kde hrdý člověk stál.
- R: $\begin{array}{ccccc} & Emi & & & D \\ & C & & & Emi \\ & & & & D \\ & C & & & D \\ & Emi & D & & Emi & D \\ & C & & & Emi \end{array}$
Že marně hledáš, to se stává,
život je boj, ty chtěj ho žít,
kde vítr stopy zanechává,
určí ti směr, za kterým jít,
tak hledej dál ten kout, hledej dál ten kout,
kde zůstal čas navěky spát.
- R: Nečekej dávné pousmání,
mrtvý je stín, dnes slunce plá,
zoufalé lidské nařikání
v hlubině spí, země je zlá,
tak hledej dál ten kout, hledej dál ten kout,
kde zůstal čas navěky spát.
- R: Až se ti zjeví ten kraj mýtů,
pochopíš sám: je konec her,
smích místo krve zazvoní tu,
štěstí, co máš, dávej a ber,
tak hledej dál ten kout, hledej dál ten kout,

1. Klíč	Balada o věčné lásce.....	1
2. Klíč	Běda poraženým	1
3. Klíč	Cikánský táta	1
4. Klíč	Ctihodní	1
5. Klíč	Dál plyne čas	2
6. Klíč	Gobelin	2
7. Klíč	Hádě	3
8. Klíč	Jen jednu noc	3
14. Klíč	Kamenná prosba	5
10. Klíč	Karneval	4
16. Klíč	Kejklířův zmar	6
13. Klíč	Kolotoč.....	5
9. Klíč	Kopyta a hříva	3
12. Klíč	Kousek lásky	4
15. Klíč	Krajina slepců	5
11. Klíč	Křížový král.....	4
17. Klíč	Lidská komedie.....	6
18. Klíč	Lokaj	6
20. Klíč	Lou z Lille	7
19. Klíč	Lovec	6
23. Klíč	Malý rytíř	8
21. Klíč	Máma	7
22. Klíč	Mince	7
24. Klíč	Nářek.....	8
25. Klíč	Nový den	8
26. Klíč	Oblak.....	8
27. Klíč	Omnia vincit Amor	9
29. Klíč	Pijácká litanie	9
28. Klíč	Pohár a kalich	9
33. Klíč	Poslední šanson	10
30. Klíč	Prachsakra	10
32. Klíč	Promoklas'	10
31. Klíč	Příběhy	10
34. Klíč	Quijote	11
36. Klíč	Svátek škrpálů	11
35. Klíč	Šejdří	11
37. Klíč	Štěstí z pekla	11
41. Klíč	Tam v bílé pláni	12
38. Klíč	To není nikde psáno	12
40. Klíč	Tržiště	12
39. Klíč	Třináctka	12
42. Klíč	Vdova	13
43. Klíč	Víno.....	13
44. Klíč	Vítr	13
45. Klíč	Ztracená země	14